MIELIPIDE

Naudanlihan tuotannolla on yhtä lailla myönteisiä kuin kielteisiä vaikutuksia Itämereen. Oikein hoidettuna tuotannon vaikutukset ovat pelkästään myönteisiä. **ILKKA HERLIN VIERASKOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Venäjä kestää

Venäjä voitti toisen maailmansodan kaalilla ja heinävellillä. Pakotteiden purkua on turha odotella. **Myel-eläkeläinen**

Tosi ystävät

Vihreät ovat enemmän kuin ystäviä! Vielä sukuakin läheisempiä. Omivat maamme ja määräävät alueidemme käytön, jopa tuhoeläimetkin vahingoittamaan työtämme.
Ei nimimerkkiä

EU tyri Ukrainassa

Kyllähän EU tämän Ukrainan sössi liittoutumalla USA:n ja vallananastajien kanssa. Takaisin puolueettomuuten.
Venäjä on meille voimavara

Luovutuslakkoon

Tuet -10%, myyntitulot -10-30%... Korkea aika alkaa puhumaan maailman laajuisesta viljelylakosta. Vaikka -50% joka tilalta.
Syökää ”selfieitä”

Puheet ja teot

Helsingin Vihreät puhuvat bioenergiasta ja tuottavat lähes kaiken energian soininvaaralaisen fossiilisesti. Missä viipyvät H:gin ”haitattomat” tuulimyllyt?
Ei nimimerkkiä

Yhtä syytetään

Voisiko ympäristöministeri vaihteeksi kannustaa esim. fosforin keräämiseen valuma-alueilta, eikä vain lahdata maataloutta. Mitä me sitten syödään?
Pohjan Akka

Kotimaista

Tuottajat. Suosikaa vuorostanne kotimaisia koneita ja laitteita. Me kuluttajat suosimme kotimaisia elintarvikkeita ja muita tuotteita. **R. O.**

Voisiko maanviljelijät itse näyttää esimerkkiä kuluttajille käyttämällä suomalaisten yrittäjien tuotteita.
Nimim. Vasikkakarsinoita Virosta

Pakotteet

Venäjän politiikka tekee ison loven Suomen maatalouteen. Ja tuottaja kärsii hintojen laskusta. **Maidontuottaja**

Hah, hah. Taas Suomi ja suomalaiset maanviljelijät pakotemaksajina. Vieläkö kauan ammennetaan rahaa ylimielisen hallituksen ja laiskan EU:n tyhmyttelyyn.
Ei nimimerkkiä

Voisiko maatalousvientiä kokeilla Kiinaan? Markkinat rajattomat ja meillä laadukkaat tuotteet. **Ei nimimerkkiä**

Kiinalaisilla kuluttajilla on laatutietoinen maku ja suuret valikoimat ostettavia tuotteita. Suomalaiselle elintarvikeviennille hyvät mahdollisuudet.
Ei nimimerkkiä

Aluepolitiikkaa

Kokoomuksen siltarummut: Helsingille Pisara-rata, Espoolle Länsi-Metro, Tampereelle ratikka... **Etelän jätkä**

Ristiriitaa, Sipilä

Sipilä kannattaa ydinvoiman lisärakentamista, mikä poistaa bioenergian kannattavan rakentamisen ja tuottamisen.
Ei nimimerkkiä

Mätäkuun juttuja

Mikä p....le se taas riivaa joitakin, kun pitää kirjoitella mätäkuun juttuja perunan kotitarvekasvatuksen kieltämisestä?
Ei nimimerkkiä

Paras sääennuste

Palokärki ennustaa paikallisen sateen paremmin kuin täsmäsäät ja sadetutkat. Ja ilman nettiä!
nimim. Kastuneet olkikarhot

JAANA KANKAANPÄÄ VILLE-PETTERI MÄÄTTÄ

Arvi Pöyhönen on huolissaan siitä, että ravinteet eivät kierrä lautaselta takaisin pellolle.

Ruuan ravinteet tarvitaan takaisin peltoon

Näin modernina aikana eloperäisten aineiden kierrätys on kehittymätöntä. Se hukkaa ravinteita vääriin paikkoihin, jolloin niistä tulee ongelmajätettä.

Ruuantuotannossa välttämätön fosfori hupenee nopeasti. Peltojen luontaiset ravinnetasot ovat muutoinkin köyhtymässä. Kaikki eloperäiset ”jätteet” tarvittaisiin pitämään yllä peltojen humusta ja ravinteita.

Maatalousyhteiskunnassa suurin osa väestöstä asui maaseudulla. Lähityö, lähiruoka ja lähilannoite olivat kaikki samassa paketissa yhtä lähellä kuin oma pelto, napsava suu ja takapää.

Nykyisin jo yli kolme ja puoli miljardia ihmistä kaupungeissa tuottaa ravinteiden sijaan pelkkää ongelmajätettä. Suuntaus kaupunkeihin on kasvava.

Eikä kaupunkien jäte vielä riitä, avuksi tarvitaan tyhjenevää maaseutua. Myös maaseudulta ”ongelmajätettä” kuskataan wc-vesiä ja jopa harmaita vesiä myöten kaupunkien monimutkaisiin ja kalliisiin puhdistuslaitoksiin. Jokainen on saatava mukaan maksajaksi tähän yhä kalliimmaksi tulevaan luonnottomaan kiertoon.

Eikä tarpeeksi puhdasta tule sittenkään, lääke- ja lisäaineita huumeita myöten jää vesistöjen kautta ravinnekiertoon ja lietemultana viheralueille sateiden huuhdottavaksi. Jos negatiivisia muutoksia tulevaisuudessa näiltä osin ilmenee, se on korjaamatonta.

Jäteyrittäjältä on kuultu, että maalta jopa joulukuusia roudataan joulun jälkeen kaatopaikkakäsittelyyn. Edes maaseudun eloperäisiä jätteitä ei saada luonnolliseen ravinnekiertoon paikan päällä.

Virtsaa ei ennen ymmärretty eikä osattu lannoitteeksi käyttää sen paremmin kuin nytkään. Kovaa tavaraa paremminkin. Muita lannoitteita ei ollutkaan kuin eläinten ja ihmisten lanta.

Yleensä ottaen elämä vähäisen väestön ja vaatimattoman elämäntavan vuoksi oli jotakuinkin kestävää.

Pystytäänkö tiedon avulla yhtään sen parempaan? Kiivaasta kilpajuoksusta huolimatta merkit ovat päinvastaisia.

Hyödystä seuraa lähes poikkeuksetta jokin haitake. Se näkyy myös valtaviksi paisuneissa erilaisissa kaupallisissa tuotevalikoimissa; uudella tuotteella pyritään pienentämään haittaa tai poistamaan edellisen tuotteen tuoma haitta.

Harakan temppuilu tervatulla aidalla on käytännön suoritus ihmisellä.

Pysyvä ravinne ja vesihukka pöntöllä toteutuu maailmanlaajuisesti yötä päivää. Ehkä muinaisia roomalaisia lukuun ottamatta veteen ei ennen tekaistu yhtä suruttomasti kuten nyt.

Ravinteiden sekoittaminen puhtaaseen veteen, kuljettaminen putkistoja myöten ja loka-autoilla puhdistukseen ja lietteen erottamiseen vedestä on kaikkinensa kallis kierto. Joskin se mahdollistaa sumpussa elämisen eli kaupunkien olemassaolon ja kasvun. Sumpussa uimavesien laatukin näyttää ajoittain vaarantuvan.

Tosin vanhakantainen pissakäyntikin nurkan takana tuotti lähinnä muhkeita viholaispehkoja, eikä niitä muhennoksina edes syöty. Mutta yleensä ottaen joko villi tai viljelty kasvusto sitoi ja hyödynsi ravinteet. Tätä joillakin nykyisillä imeytyskentillä yritetään tavoitella.

Nyt osattaisiin kykkiä tuottavamminkin, jos vain tahtoa riittäisi. Tahto tulee yleensä sitten kun ollaan tarpeeksi köyhiä.

Arvi Pöyhönen
Suonenjoki

Talouskasvuun tarvitaan muutakin kuin optimismia

Lähes joka päivä toistuu sama näytelmä. Manaillaan taloustilannetta ja kerrotaan, että on taas pakko muuttaa ennustelukuja alaspäin.

Talouden nousun arvellaan käynnistyvä vasta puolen vuoden päästä. Ensi vuonna talous kasvaa kuulemma pari prosenttia, sitten enemmän.

Jos tähänastinen talouden lama on tullut yllätyksenä, kovin vähän painoa voi panna arvioille tulevasta talouskehityksestä. Sillä mikä oikeastaan on muuttunut vuoden 2011 jälkeen?

Suomen kilpailukyky on viisi viime vuotta ollut luvalla sanoen surkea. Ihmeitä tekeväksi mainostettu viimevuotinen tupo ei ole muuttanut tilannetta miksikään.

Vienti ei vedä ja teollisuus ulosliputtaa toimintojaan. Investoinnit ja säästäminen ovat nettomääräisesti nollatasolla; miten tuotanto voi kasvaa, jos ei synny uutta tuotantokapasiteettia?

Julkinen sektori on kasvanut reilusti yli kansantalouden kantokyvyn. Huolimatta alati kiristyvästä verotuksesta, julkinen velka kasvaa lumipallon tavoin. Velan kasvun sanotaan puolittuvan ensi vuonna, mutta lupaus kuulostaa enemmänkin paikalleen juuttuneen äänilevyn rahinalta.

Turha meidän on syyttää ulkomailta ongelmistamme – syytös on yhtä uskottavaa kuin juopottelukavereiden syyttäminen aamuisesta krapulasta.

Olemme vain kieltäytyneet katsomasta tosiasioita silmiin ja uskotelleet, että ulkomainen kasvu vetää meidät kuiville.

Mutta eivät ulkomaat tarvitse Suomea. Suomen osuus maailman kokonaistuotannosta on vain parin kolmen promillen luokkaa. Sen sijaan Suomi tarvitsee kipeästi ulkomaita.

Hallituksen aikeet taas kerran lisätä kansantalouden kustannuskuormaa ja puuhastella elvytykseksi kutsutun julkisten menojen kasvattamisen kanssa vetää mielen apeaksi.

Miten kauan kestää tajuta, että meillä ei todellakaan ole puutetta julkisen sektorin kysynnästä. Sitä on aivan liikaa. Sen sijaan on huutava pula vientiin sopivasta tuotannosta.

Maailmanmarkkinoille ei mennä rakentamalla metro- ja raitiovaunulinjoja. Vai onko tarkoitus mennä vain eduskuntaan?

Matti Viren
professori
Turun yliopisto

» Miten kauan kestää tajuta, että meillä ei todellakaan ole puutetta julkisen sektorin kysynnästä. Sitä on aivan liikaa. Sen sijaan on huutava pula vientiin sopivasta tuotannosta.«
MATTI VIREN

Päättäjät koulunpenkille

Medioissa on kesän aikana peräänkuulutettu koululaisille ja kuntapäättäjille talouden osaamistaitoja ja taloudellista lukutaitoa.

Kirjoittipa joku veitikka (HS 24.7.) vertauksen, jonka mukaan jäniksenmetsästäjältä vaaditaan metsästystutkinto, järjestysmieheltä järjestysmieskortti ja niin edelleen, mutta kuntapäättäjät saavat päättää miljoonien eurojen budjeteista ilman vaatimuksia noiden lukujen ymmärtämisestä.

Noh – tottahan se on, kun peliin lähtee mukaan, pitää olla säännöt hallussa.

Mutta entä sitten maan hallitus ja virkamieskunta? Olemme menneinä viikkoina saaneet kuulla korkea-arvoisten ministeriemme suusta, että Venäjän vasta-pakotteita ja ilmeisesti muutakaan maamme tilaa uhkaavaa ei otettu laskelmissa huomioon, kun ne eivät olleet vielä tapahtuneet. Häh? Ja höh!

Jos yritykset ajattelisivat noin, olisivatpa aika pian entisiä yrityksiä. Tottakai täytyy tehdä arvioita ja analyysejä vaihtoehtoisista tulevaisuudennäkymistä.

Tuskin kukaan tavallinen kaduntallaaja tässä valtakunnassa kuvitteli EU-pakotteiden synnytystuskien aikaan, että isoveli antaisi asian mennä ohi olankohautuksella.

Missä on päättäjien arkipäivän realismi? Ollaan niin eeuuta ja natoa, että historiakin unohtuu.

Jos on tosiaan totta, että skenaario- ja herkkyysanalyysit ja tulevaisuuden vaihtoehtojen mallintaminen ovat ministereillemme ja virkamiehillemme tuntemattomia, olisi kiireesti palattava takaisin koulunpenkille opettelemaan taloudellista kirjoitustaitoa.

Tässä nyt ei enää pelkkä lukutaito riitä.

Suomen valtion tasoon verrattuna yksittäisen kunnan miljoonapuuhastelu on nippelikauppaa. Toki asia on kuntoon saatava kunnissakin. Ja peruskoulutusta kaikille, jotta nuorisokin ymmärtää esimerkiksi festariniityn roskaamisen ja kunnallisverojen maksamisen yhteyden.

Omassa nuoruudessani nämä kyllä koulussa selitettiin juurta jaksain, että mitä ne julkiset menot ovat, joita verorahoillamme rahoitetaan – mukaan lukien tämä niin sanottu huippuvirkamieskunta.

Päivi Manninen
Helsinki/Sauvo

Kyläpoliisit saatava takaisin

Poliisiylijohtaja Mikko Paateron mielestä kyläpoliisijärjestelmää olisi kokeiltava esimerkiksi kymmenessä sellaisessa Keski-Suomen, Itä-Suomen ja Lapin taajamassa, jossa ei ole poliisin toimintapistettä (HS 9.8.).

Kyläpoliisijärjestelmästä pitäisi tehdä pysyvä. Lyhytaikainen kokeilu ei riitä, sillä ”sisäänajo” kansalaisten sydämiin kestää kokeneeltakin poliisimieheltä vuosia.

Kyläpoliisijärjestelmän hyvät puolet ovat kansalaisten muistissa 1960-luvulta, jolloin maalaispoliisit eivät olleet työaikalain alaisia ja töitä tehtiin tarvittaessa rikoksen selviämiseen asti kellon ympäri.

Järjestyshäiriöitä ei juurikaan ollut ja niin sanottujen pimeidenkin omaisuusrikosten selvitysprosentti oli lähes sata.

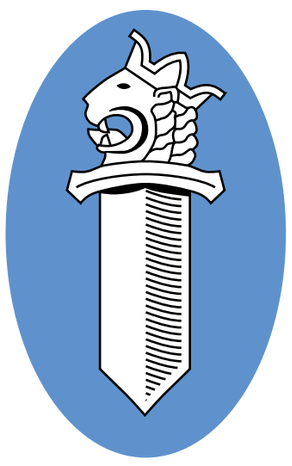

Leikillisesti sanottuna kyläpoliisin toimenkuvaan kuuluivat työt synnytyksestä synninpäästöön ja kaikki siltä väliltä.

Kyläpoliisin olisi ehdottomasti asuttava virka-alueellaan, jolloin hänen koettaisiin olevan ”yksi meistä” ja tutustuminen puolin ja toisin kävisi luontevasti.

Järjestöjen ja yhdistysten vuosikokoukset olisivat kyläpoliisille paras foorumi saada alueen asukkaat puolelleen.

Kyläpoliisi voisi käydä kokouksissa kertomassa poliisin työstä ja ennen kaikkea kuulemassa, mitä kansalaiset toivovat poliisilta. Näin saataisiin kymmeniä kenties jopa satoja yhdistysaktiiveja poliisin silmiksi ja korviksi.

Taito Taskinen
entinen maalaispoliisi
Kuopio

VIERASKOLUMNI

Lihan iloja ja suruja

Paha leväkesä on jälleen herättänyt keskustelua keinoista parantaa Itämeren tilaa. Tarjolla on hyviä ja huonoja uutisia.

Ensinnäkin on syytä onnitella kaikkia, jotka ovat osallistuneet Suomen (ja muidenkin EU-maiden) ja Venäjän väliseen yhteistyöhön Itämeren pelastamiseksi vuosikymmenten ajan. Työssä on ollut poliitikkoja ja virkamiehiä huipulta lähtien. Samoin yrityksiä ja viimeisinä vuosina myös säätiöitä ja muuta kolmatta sektoria.

On onni, että keskeisiä päästölähteitä saatiin tukituksi hyvän sään aikana. Nyt näyttää siltä, että yhteistyö vaikeutuu huomattavasti, kun Ukrainan kriisi on laajentunut Venäjän ja lännen väliseksi kauppasodaksi.

Suomenlahti on jossain määrin puhdistunut sinilevästä, idässä jopa merkittävästi. Sen sijaan koko Itämerta ajatellen tilanne on huonompi.

Tämän kesän huono levätilanne on syntynyt meressä jo valmiiksi olleiden ravinteiden vaikutuksesta. Se on itse asiassa todella huono uutinen, koska tämä sisäinen kuormitus on jokseenkin hallitsematonta ja sen vaikutukset riippuvat säistä.

Tämä ei tarkoita, etteikö kaikkia ponnisteluja maalta tulevien päästöjen vähentämiseksi pidä tehdä Suomessa ja muualla. Maatalouden osalta olen näistä keinoista kirjoittanut aika paljon. Kertaus on kuitenkin opintojen äiti:

1. Peltojen happamuus oikealle tasolle ja vesitalous kuntoon.

2. Lihantuotantolaitosten lanta pitää kerätä talteen ja jalostaa uudelleen mahdollisimman ennustettaviksi lannoitteiksi.

3. Ne alueet, joilla tiedetään vesitalouden olevan pahasti pielessä – eli kerta kaikkiaan liian märät maat – on otettava pois viljelyksestä erityiskäsittelyyn, koska suurimmat päästöt tulevat niistä.

Julkisuudessa käyty keskustelu asiasta on lähtenyt jälleen kerran omille teilleen. Taas on sosiaalisessa mediassa levinnyt käsitys, että paras tapa vähentää päästöjä on lopettaa naudanlihan syöminen. Toistan nyt tässä printtimediassa, että tämä ei pidä paikkaansa.

Naudanlihan tuotannolla on yhtä lailla myönteisiä kuin kielteisiä vaikutuksia Itämereen. Oikein hoidettuna tuotannon vaikutukset ovat pelkästään myönteisiä.

Itämeren ja ilmastonkin kannalta väärää naudanlihantuotantoa on väkirehuilla, vallankin tuontirehuilla, suurissa yksiköissä tuotettu liha oloissa, joissa lannalle ei löydy selkeää osoitetta tai sen käsittely on muuten epäasianmukaista.

Oikeaa tuotantoa on tuottaa ja syöttää elikolle sellaista rehua, joka ei sovellu ihmisrehuksi, nimittäin heinää, ja käyttää sitä sopivan viljelykierron aikaan saamiseksi, maan parantamiseksi, hiilen sitomiseksi, orgaanisen lannan kehittämiseksi ja niin edelleen.

Väkirehua, siis viljaa, soijaa ja maissia, pystyy ihminen sellaisenaankin syömään. Ei niitä ole syytä kierrättää pötsin kautta kuin vähäisissä määrin.

Kaikkeen ruuantuotantoon pätee, että sen on oltava tuotettu kestävällä tavalla. Tämä on verrattomasti tärkeämpää kuin uskomukset naudanlihan haitallisuudesta meren ja ilmaston kannalta.

ILKKA HERLIN on filosofian tohtori ja Elävä Itämeri -säätiön hallituksen puheenjohtaja.
ilkka.herlin@cargotec.com

VERKOSSA SANOTTUA

Tapaamme myös täällä facebook

8061
TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

Uusi kyläkoulu keräsi vilkkaasti kommentteja

Uutinen Oulaisten Piipsjärven uudesta kyläkoulusta on MT:n Facebookin historian jaetuin juttu. Viikon aikana uutinen tavoitti fb:ssä lähes 40 000 henkilöä, keräsi yli 700 tykkäystä ja 14 kommentia.

Kommenteissa iloittiin hyvistä uutisista ja kerrottiin vastaavista kyläkoulujen avaamisista eri puolilla Suomea.

”Näin sitä asioita palautellaan tärkeysjärjestykseen. Tässä sitä nähdään tulevaisuuteen. Taistele Pohjanmaa”, kiteyttää **Ulla Karjula.**

”Tämä on ennaltaehkäisevää nuorisotyötä”, kiittelee puolestaan **Leena Salo**.

Matti Seppälä kertoi, että Virolahden Klamilaan valmistui uusi koulu pari vuotta sitten. ”Lienee kaakonkulman ainut uusi koulurakennus vuosiin.”

Vesa Luoma puolestaan mainitsee, että ainakin Yppäriin on rakenteilla uusi koulu vanhan tilalle.

”Kyllä niitä on tehty, täällä Nivalassakin useita. Maaseudun myönteistä kehitystä ei vain uutisoida valtamediassa”, sanoo **Jarmo Raudaskoski**

Tuomo Matoniemen tiedossa on, että Huittisten Suttilassa aloitettiin tänä syksynä uudessa koulussa.

Anni Laitinen kertoo, että Vihdin Otalammella rakennettiin joitakin vuosia sitten uusi kyläkoulu. Pari vuotta sitten otettiin käyttöön kertaalleen suljettu koulu.

Evira saa ruokakiitoksia

Piipsjärven kyläkoulun lisäksi uutiset Eviran päätöksestä sallia Venäjälle tarkoitettujen elintarvikkeiden myynti Suomessa ja luomun ehtoja tiukentavasta lakiesityksestä saivat kommentoijat liikkeelle.

Evira-uutista kommentoitiin peräti 50 kertaa.

Viranomaisille sateli kiitoksia järjen käytöstä eikä kuluttajia tuntunut haittaavan suomen- ja ruotsinkielisten pakkausselosteiden puuttuminen.

Muun muassa **Aki Suomalainen** kirjoittaa: ”Miksi haaskata syömäkelpoista ruokaa? Muutaman vuoden kuluttua pakkaukset todellakin ovat keräilyharvinaisuuksia, ellei niihin lisätä päälle suomen kielisiä tuoteselosteita tarramuodossa, tai voivathan ne olla sittenkin.”

Auli Hokkanen on samaa mieltä: ”Ehdottomasti ruoka on käytettävä, samoin pakkausmateriaali pois varastoista. Tuotteet ovat varmasti laadukkaita ja menevät kaupaksi.”

Luomuasetus kiukuttaa

Luomu-uutisen aiheuttamia tuntoja kuvaa **Pirjo Kankaanpään** teksti: ”Tiukennuksilla saadaan loputkin luomua harkitsevat luopumaan.”

Jarkko Partanen epäilee, että asioita esittelemässä ja päättämässä on henkilöitä, joilla ei ole minkään valtakunnan tajua tai ymmärrystä tosi elämästä ja alasta.

Päivi Putkonen haluaa lisävaatimuksia:”Lisättäköön pykäliin vielä ohjeet siitä, kuka saa ostaa luomua; Eloveenatytön ja Koskenlaskija-pojan näköiset alle kolmekymppiset meikittömät ja luonnollisenhajuiset Suomen kansalaisuuden omaavat varakkaat ikinuoret.”

Osa kommentoijista piti asetusehdotusta hyvänä.

Esko Rissanen kirjoittaa: ”Luomulihantuottajana näen positiivisena kokotilavaatimuksen. Miksi luomutuella pitäisi rahoittaa tavanomaisen karjan ruoan tuottamista? Luomulisäysaineiston suhteen voi tulla haasteita, riippuen tietysti siitä lisääntyykö tuotanto kuinka paljon.”

MAIJA ALA-SIURUA